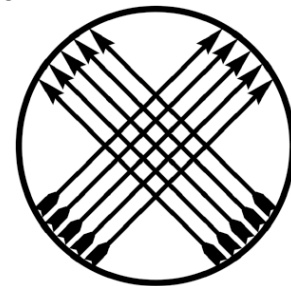

Piet Marinus Arnoldus Huurman is geboren op 10 juni 1917 in Rheden. Hij was de zoon van Tijmen Bastiaan Huurman (1891-1942) en Alida Tjakken Prins (1893-1985). Hij had een broer Tim (1924) en een zus Amelia Jacoba (1920-2007). Ze verhuisden naar Bussum en daar woonde Piet tot september 1937.

In zijn vrije tijd was Piet actief bij Scouting, de Arrowe-groep aan de Meerweg in Bussum. In 1929 vond op het Arrowe Park in de buurt van Liverpool de 3e Wereld Jamboree plaats. Scouting Erica uit Bussum was daar met een groep verkenners aanwezig. De groep werd hierna te groot en in 1930 werd besloten een deel van de groep af te splitsen onder leiding van Hopman Johannes Nicolaas Kwant. Deze groep werd vernoemd naar het park van de Jamboree, de Arrowe groep en hun logo was het logo van de Jamboree. Ze kregen een clubhuis aan de Meerweg. De groep begon als landscoutinggroep, maar al snel gingen ze ook varen op de Loosdrechtse plassen en werd naast de landtroep ook een zeeverkennerstroep opgericht.

In 1935 deed hij eindexamen aan de Gooische HBS in Bussum. Hij ging studeren aan de MTS Haarlem en deed een praktijkjaar MTS Scheepsbouwkunde. Hij ging als stage met de Johan de Witt naar Nederlands-Indië. In september 1937 verhuisde Piet naar Haarlem, waar hij een jaar ging studeren aan de MTS. In september 1938 verhuisde hij naar Delft. Daar ging hij studeren aan de Technische Hoogeschool.

In september 1937 werd hij goedgekeurd voor zijn dienstplicht. Hij kreeg twee keer uitstel en ging in 1939 naar de School voor reserve officieren en torpedisten SRO. Tijdens de mobilisatie was hij sergeant bij de Pontonniers in Dordrecht en tijdens de meidagen was hij gelegerd op de Benthienkazerne in Dordrecht.

Hij haalde in 1942 de propedeuse voor scheepsbouwkundig ingenieur. Hij woonde tot februari 1943 in Delft. Piet hield van zeilen, roeien, zwemmen, schaatsen en boksen. Hij nam deel aan de Elfstedentocht 1941 en 1942. Hij trouwde op 4 april 1943 met Anna (Anneke) Smit (1919). Zijn vrouw hertrouwde na de oorlog.

Piet heeft met Delftse vrienden, onder wie Pahud de Mortanges, belangrijk werk gedaan in het verzet. Hij nam deel aan verschillende spoorwegaanslagen, het tot zinken brengen van een mijnenveger in Rotterdam en andere sabotage daden. In de eerste maanden van 1943 vermenigvuldigde en verspreidde hij oproepen aan studenten om de loyaliteitsverklaring niet

te tekenen. Piet had ook contact met Johan Schimmel van de Bussumse Verzetsgroep *De Vliegende Brigade*.

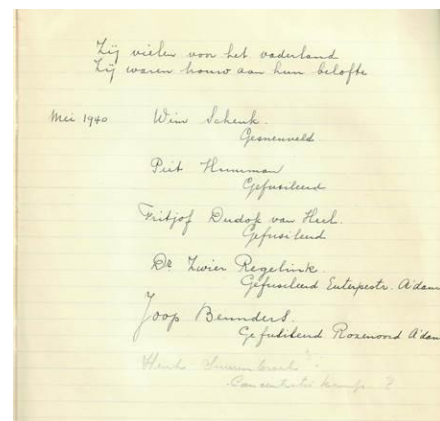
Door het verraad van Van der Waals werd de hele groep van Pahud de Mortanges op 9 maart 1943 gearresteerd op de Heemraadssingel 165 in Rotterdam. In de dagen rondom de arrestatie van de groep Pahud de Mortanges wist Van der Waals nog meer verzetsgroepen op te rollen. Hij ging voor verhoor naar het Binnenhof in Den Haag. Van 10 maart tot 27 april 1943 zat hij in cel 693 in het Oranjehotel in Scheveningen. Hierna ging hij naar het Huis van Bewaring Gansstraat in Utrecht. In april werd hij ter dood veroordeeld. Tot 18 mei zat hij nog gevangen. Huurman werd met de anderen op 18 mei 1943 gefusilleerd in Fort bij Rijnauwen. Hij was 25 jaar oud. Hij werd gecremeerd en zijn urn werd door Duitse soldaten als extra strafmaatregel naar Duitsland gebracht. De urn werd na de oorlog teruggevonden op het Sennefriedhof Bielefeld in Duitsland en teruggebracht naar Nederland. Piet werd in 1954 herbegraven op het Nationaal Ereveld in Loenen.

Ook zijn vader was actief in het verzet. Hij was onder andere actief in de Ordedienst en had contact met Fritjof Dudok van Heel en Johan Schimmelpenninck. Hij begon direct na de capitulatie met spionagewerk. Hij werd op 11 mei 1942 gefusilleerd in concentratiekamp Sachsenhausen bij Oranienburg.

Piet Huurman wordt genoemd op de gedenkplaat die in de aula van de Technische Universiteit Delft hangt. Het monument in Fort bij Rijnauwen herinnert de inwoners van Bunnik aan alle verzetsmensen die hier door de bezetter zijn gefusilleerd. Het monument is onthuld in 1946. Piet wordt hier herdacht.

In het logboek van de Scoutinggroep werden na de oorlog de namen opgenomen van de scouts die *vielen voor het vaderland*. Zij waren trouw aan hun belofte; Fritjof Dudok van Heel, Zwiër Regelink, Wim Schenk, Joop Beunders, Henk Suurenbroek en Piet Huurman. Naast de scouts die omkwamen in de oorlog waren ook de verzetsstrijders Bas Dudok van Heel, Jan van Ingen, Bob de Haan, Robert van Exter, Hans Weijer en Jan Rademaker lid van de Arrowegroep uit Bussum.

Meer informatie

[Piet Marinus Arnoldus Huurman | Oorlogsgravenstichting](#)

[Piet Marinus Arnoldus Huurman | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Dodenboek Oranjehotel Scheveningen - Nationaal Archief](#)

[Bunnik, monument in Fort bij Rijnauwen - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Geschiedenis – Scouting Arrowe](#)

[3rd World Scout Jamboree - Wikipedia](#)

De Verkenner, November 1936

Logboek Arrowe Troep 1940 – 1951. Archief Arrowegroep Bussum

Informatie Masja Roggekamp over Piet Huurman en verzet in Bussum, mei 2026

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.